

Глѣдахъ да ли е потерїжъ:
 Какво тѣ мыслять да правїжть,
 Да ли ще гора да уловїжть.—
 Градскій бюлюкъ-башія,
 Съсъ трїйси мина заптіи,
 Нагазиль бѣше корія,
 Дигнали пушки деліи.
 Пишови бѣхъ си извадиль,
 Чомага бѣхъ си приготвиль,
 Чякахъ корія да минать,
 Камъ менъ ли ще ся отправать.
 Сѣдба ми бѣше готова:
 Два пѣти гора дѣляхжъ,
 Едина ако хваняхжъ, —
 Да ся юнашки съ тяхъ боржъ.
 До кѣтъ пишови запѣна,
 Да ся съ чомага завтурна,
 Кривійтъ пѣть хванахжъ,
 За мене нищо нѣ узнахжъ.
 Дѣлго подиръ ги слѣдувахъ,
 Искусно отзадъ издебнахъ:
 Скоро корія минахжъ,
 Пелето пакъ тѣ хванахжъ.
 Збогомъ ги оставихъ да идатъ,
 Като мя мене не бутать.
 Додѣ дявола сполѣтижть,
 На други въ рѣци да влѣтижть.
 Опнахъ си ази кривака,
 Потеглихъ право въ гѣстака;
 Завѣрвяхъ вѣрвежъ ускошки,
 Бѣрвяхъ азъ чвѣрсто и мѣшаки.